

Het vloog een klein wild vogelken

Wachterlied 16de eeuw

Het vloog een klein wild vo - gel-ken tot mijns
liefs ven - ster in: "Staat op, mijn al - der
lief - ste, staat op en - de laat mi in! Ik
heb te nacht ge - vlo - gen al door die wil - le
dijn al door die wil - - le dijn."

- 2 "Hebdi te nacht gevlogen
al door die wille van mij,
zo komt te halver middernacht,
ik wil u laten in,
ik wil u dekken warme
|: met mijnen sneuwvitten arm." :|
- 3 En dat verhoorde een wachter goed,
op hoger tinnen lag:
"Ik waan gij waart een hupse,
een hupse maagdelijn:
en gij hebt ingelaten
|: die landsknecht van der straten." :|
- 4 "Och willet, wachter, zwijgen,
laat dat verholen zijn;
zo wille ik u schenken
van gouden een vingerlijn.
Och Here God van den hemel,
|: hoe is de dag zo lang!" :|

Het vloog een klein wild vogelken

Wachterlied

16de eeuw

1

Het vloog een
klein wild vogelken
tot mijns liefs venster in:
“Staat op,
mijn alderliefste, staat op
ende laat mi in!
Ik heb te nacht gevlogen
al door die wille
dijn.”

2

“Hebdi te nacht gevlogen
al door die wille
van mij,
zo komt te halver middernacht,
ik wil u laten in;
ik wil u dekken warme
met mijnen
sneeuwvitten arm.”

3

En dat verhoorde
een wachter goed,
op hoger tinnen lag:
“Ik waan
gij waart een hupse,

een hupse maagdelijn:
en gij hebt ingelaten
die landsknecht
van der straten.”

Wächterlied

16. Jahrhundert

Es flog ein
kleines, wildes Vögelchen
zu meiner Liebsten Fenster ‘nein.
„Steh auf,
meine Allerliebste, steh auf
und lass mich hinein!
Ich bin zur Nacht geflogen
(wohl) durch den Willen
dein (= um deinetwillen).“

„Bist du zur Nacht geflogen
(wohl) durch den Willen
von mir (= um meinetwillen),
so komm zur halben Mitternacht,
ich will dich hereinlassen,
ich will dich warm [zu-]decken
mit meinem
schneeweißem Arm.“

Und das hörte
ein Wächter gut;
auf hoher Zinne lehnte [er]:
„Ich wahn,
du wärst ein edles
(= vornehmes, anständiges),
ein edles Mägdelein:
und du hast hereingelassen
jenen Landsknecht
von der Straße.“

4

“Och willet,
wachter, zwijgen,
laat dat verholen zijn;

zo wille ik
u schenken
van gouden
een vingerlijn.
Och Here God
van den hemel,
hoe is de dag
zo lang!”

„Ach wollet,
Wächter, schweigen,
lass das verborgten sein
(= geheim bleiben)

so will ich
dir schenken
von Gold
einen Ring.
Ach, Herr Gott
im (*wörtl.* von dem) Himmel,
wie ist der Tag
so lang!“

LD/VDL 090600

Het vlooch een klein wilt voghelken

Satz: Jacobus CLEMENS NON PAPA (~1510 - ~1560)

Sopran
C.f. Het vlooch een klein wilt vo - ghel - ken tot mijns liefs ven - ster in, "Staet op mijn

Tenor/
Alt Het vlooch een klein wilt vo - ghel-ken tot mijns liefs ven-ster in, "Staet op mijn

Bass/
Tenor Het vlooch een klein wilt vo-ghel - ken tot mijns liefs ven - ster in, "Staet op mijn

al - der - lief - ste, staet op en - de laet mi in. Ie heb - be te nacht ge - vlo - ghen al

al - der - lief - ste, staet op en - de laet mi in. Ie heb - be te nacht ge - vlo - ghen

al - der - lief - ste, staet op en - de laet mi in. Ie heb - be te nacht ge - vlo - ghen al

door die wil - le dijn, al door die wil - - - le

al door die wil - le dijn, al door die wil - - - le dijn."

door die wil - le dijn, al door die wil - - - le dijn."